

[Flygaard]

foreliggende kriseindgreb, beror det på, at vi synes, at besparelser på den ene side og erhvervsøkonomiske foranstaltninger på den anden side i meget høj grad svarer til melodien »Hen te' kommoden og te'bavs igen«, således at den faktiske effekt kan ligge på et meget lille sted. Det vil sige, man holder den sådan set gående, men ikke så forfærdelig meget mere.

Det får mig også til at spørge regeringen, hvor længe den egentlig tror at man kan bruge finanspolitiske og for den sags skyld pengepolitiske foranstaltninger til at løse den alvorlige økonomiske krise, vi er inde i for øjeblikket. Jeg spørger, fordi det jo er almindelig kendt i mange kredse, at finanspolitiske og pengepolitiske foranstaltninger i høj grad har en tilbøjelighed til at virke forskelligt på løsningen af betalingsbalance- og beskæftigelsesproblemerne. Så er nogle måske klar over, at de alternativer, der er tilbage, bliver en effektiv valutapolitik eller en effektiv indkomstpoltik, hvoraf indkomstpoltikken jo klart har demonstreret, at den ikke lader sig realisere bortset fra det offentlige område, med det til følge, at vi dér har fået et betydeligt lønfterslæbsproblem, et problem, der vel efterhånden kan blive så stort, at regeringen og folkettinget tvinges til at tage det op til en virkelig seriøs behandling.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte mit indlæg med igen at sige, at retsforbundet ikke kan medvirke til at gennemføre lovforslag nr. L 208, L 209 og L 210, alene af den grund, at vi ikke tror, de vil have den ønskede effekt, som de er lagt op.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Adskillige ordførere har gjort nogle betragtninger, som jeg vil tillade mig at henføre under den mere generelle politiske debat, som faktisk blev afviklet i går, og selv om det kunne være fristende at gøre nogle kommentarer til flere af de synspunkter, der er blevet fremført på dette generelle plan, skal jeg afstå fra det.

Hr. Ellemann-Jensen måtte nok erkende, efterhånden som ordførerne fik sagt det, de havde lyst til at sige, at det kan være overordentlig besværligt at blive konfronteret med, hvad man har sagt ved tidligere lejligheder. Også jeg kunne godt mere mig lidt med at fremføre synspunkter fra ordførertaler både af venstres forskellige ordførere og af kon-

servative ordførere ved lejligheder, hvor vi har gennemført en momsstigning, og hvor holdningen var den stik modsatte af den, man har indtaget i dag, men jeg skal indskrænke mig også i den henseende til at sige, at det ikke er særlig klædeligt, når man med en i så henseende syndefuld fortid søger at fremstille sig selv som frelsende profeter, og det er faktisk det, både hr. Ellemann-Jensen og hr. Gammelgaard har forsøgt at gøre.

Men der er berørt nogle problemer, som jeg gerne vil knytte enkelte bemærkninger til. For det første er der rejst det generelle spørgsmål, om ikke man nu kan forvente, at der sker en stigning i forsøgene på at undrage sig momsbetalingen. Jeg vil minde om, at vi jo i 1979 gennemførte en ændring i skattekontrolloven, og ved en bekendtgørelse af 14. december 1979 blev der fastsat regler om kontrol med visse byggearbejder. Der er herefter pligt for en bygherre til at give oplysninger om de samlede byggeudgifter, såvel hvorledes udgifterne fordeles, som hvilke personer, der har udført byggearbejdet, og der kan ikke udstedes byggetilladelse, før de nævnte oplysninger er afgivet til kommunalbestyrelsen. Det er åbenbart, at dette ikke løser alle problemerne med hensyn til månskingsarbejde, men der er dog tale om en væsentlig forbedring på dette område, og jeg håber meget, at den sammen med den forøgede kontrolindsats, der selvfølgelig vil blive sat ind fra toldvæsenets side, vil gøre det muligt, at, skal vi sige holde forsøgene på momsunddragelser nede på et lavt niveau.

Jeg vil også her minde om, at der for nylig er fremkommet en betænkning fra et udvalg, som har arbejdet med problemet om, hvordan man kunne styrke samarbejdet mellem toldmyndighederne og skattemyndighederne. Der er i denne udvalgsbetænkning givet konkrete anvisninger på, hvordan man kan styrke dette samarbejde vedrørende kontrol med virksomhedernes regnskaber og selvfølgelig også samarbejde for så vidt angår planlægning af kontrolarbejdet osv. Jeg tror altså alligevel, at vi med de erfaringer, man i dag sidder inde med i toldvæsenet, og med de klare bestræbelser, der vil blive gjort for at styrke kontrollen og herunder altså også samarbejdet mellem toldvæsenet og skattemyndighederne, vil kunne bremse op for den mest negative udvikling, som flere ordførere